

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 څرنگه په سختیو کې په میړانه وځلېږو؟

(ژباړه)

میړانه د یو مسلمان خاصه ځانگړنه ده، چې د اسلام د بیا راژوندي کېدو لپاره مبارزه وکړي. که نوموړی د خلافت ملاتړی وي او یا د اردو صادق افسر، خو مسلمانانو ته نصرت ورکړي، چې یو ځل بیا د نبوت پر تگلاره خلافت تاسیس کړي؛ چې په هغه صورت کې د امت د عزت ساتنه د خلافت اړوند کېږي. میړانه د هغو کسانو ستاینه او صفت دی چې قوي وي او له هیڅ حالت او خلکو وپره نه لري. د دغسې کسانو صفت دی چې نه کمزوری وي او نه بی وسه، د پانگې له لاسه ورکولو او یا د بدن د کوم غړي د پرېکېدو او حتی په حقه لاره کې د ژوند له لاسه ورکولو هم نه وېرېږي. له ابوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ آخِرٌ أَحْرَصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَأَسْتَعِنُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزُ فَإِنَّ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ "لَوْ" تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ»

ژباړه: قوي او ځواکمن مومن الله سبحانه وتعالی ته تر کمزوري مومن محبوب دی، په داسې حال کې چې دواړه غوره دي او د هغه څه لپاره مبارزه وکړی چې گټه درته ولري. همدارنگه له الله سبحانه وتعالی مرسته وغواړی او هیڅ وخت ناهیلې نه شی. که له هرې ستونزې سره مخ شوی، داسې ونه ووايي چې که مې دغه مبارزه نه وی کړې، داسې نه کېدل. الله سبحانه وتعالی چې څه حکم وکړي او وغواړي، همغه کېږي. په داسې ویناوو سره شیطاني کړنو ته لار پرانستل کېږي.

دا بنسټه خبره ده چې مسلمانان د امت د اوسنیو حالاتونو لپاره ډېر غمجن دي؛ خو د دوی د میړانې د نشتون له امله د یاد حالت د ښه والي لپاره د سختیو وس نه لري؛ نو هغوی یوازې د امت پر اوسنیو حالاتونو له بده مرغه ویلو ته دوام ورکوي او هیڅ داسې بنسټیز کار نه تر سره کوي چې ورته اړتیا ده. په داسې حال کې چې میړني او غښتلي مسلمانان، کله یې چې امت ته پام کېږي، چې له یو کړکېچ سره مخ دی، هر ډول ستونزې په خوشحاله او له خدا ډکه څیره مني. هغوی ځواکمن وي، د هر ډول ستونزو پر وړاندې دغه دنده سرته رسوي. دا ټول په الله سبحانه وتعالی پورې اړه لري، چې له ډېرو هڅو وروسته څه وخت حل لاره پیدا کوي، ناهیلې کېږي نه، نقشه جوړوي، لاره په سختیو طی کوي او په میړانه په

اوردو او له گواښ ډکه لاره سفر کوي. همداسې دوام ورکوي او د ثابت کېدو لپاره يې هڅې کوي، چې د بدلون لپاره يوه بڼه وسيله وي؛ نو هغوی به يې ډېر ژر خپلې موخې ته ورسېږي.

رسول الله صلی الله عليه وسلم په ښو صفتونو د بشریت لپاره، په هغې مېړانې چې د نوموړي په وينا او عمل کې وه، يو بڼه مثال دی. رسول الله صلی الله عليه وسلم د خلافت د هغو ملاتړو لپاره چې نن ورځ له ظالمو حکامو سره په مبارزه کې دي، يو بڼه بېلگه دی. رسول الله صلی الله عليه وسلم په مېړانه خلک په عام محضر او د قوم له مشرانو او نفوذ لرونکو کسانو سره راټولول، اړیکې يې ورسره نيولې او هغوی يې دعوتول. پر دې سربېره چې دغه کار يې تر شاه ډېره سخته پایله درلوده. له ابن جبيان او ابن خوزایمان څخه له طارق نه په نقل سره روایت دی:

ژباړه: ما رسول الله صلی الله عليه وسلم په داسې حال کې چې سړې جامې يې پر تن وې، په زيل مجاز بازار کې وليل چې هلته يې خلکو ته ويل: «اي خلکو! ووايئ چې له الله سبحانه و تعالی پرته بل کس د عبادت وړ نه دی او تاسو به راستکاره او بريالي شئ.» په هغه وخت کې چې يوکس رسول الله صلی الله عليه وسلم يې څاره، دومره يې په تيزو وويشت چې له زنگنو او مبارکو پښو يې وينې روانې شوې. هغه کس خلکو ته ويل: «اي خلکو! هغه ته غوږ مه نيسي، دروغ وايي. ما پوښتنه وکړه چې دغه کس څوک دی؟ وې ويل: د ابو طالب د تېر يو ځوان دی. بيا مي پوښتنه وکړه چې هغه کس چې نوموړی څاري، څوک دی؟ وې وويل: ابو الزاه - ابولهب.

حاکم په لمستدرک کې روایت کوي، چې اسناد يې موثق دي، د مسلمانانو د حالت اړوند د «النس» له کتاب سره موافق دي چې انس رضی الله عنه فرمايي:

ژباړه: هغوی تر دې کچې رسول الله صلی الله عليه وسلم وواهه چې نوموړی يې هوبڼه شو، چې ابوبکر رضی الله عنه راغی او وې وويل: هلاک شئ، تاسو هغه کس وژنئ چې يوازي دا وايي چې الله سبحانه و تعالی زما خالق دی. هغوی وويل چې دا کس څوک دی؟ ځواب يې ورکړ چې دا د ابو قحافه زوی دی، ليونی سړی.

د خلافت د ملاتړو لپاره د رسول الله صلی الله عليه وسلم مېړانه، هڅې او وینه توپيره بڼه بېلگه ده؛ تر دې چې مشرکينو هود ونيو چې رسول الله صلی الله عليه وسلم شهيد کړي، چې دا ټولې هڅې ناکامې او بريا د اسلام په برخه شوه. الله سبحانه و تعالی فرمايي:

(وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينِ) [الانفال: 30]

ژباړه: هغه وخت هم د يادونې وړ دی چې د حق منکرينو ستا پر وړاندې دسيسې جوړولې، چې بندي دي کړي؛ يا دې ووژني او يا دې له وطنه وشړي. هغوی خپل تدبيرونه په کار اچول او الله سبحانه و تعالی خپل تدبير کاوه. الله سبحانه و تعالی تر ټولو ښه تدبير کوونکی دی.

د قريشو مشرکينو نقشه جوړه کړه، له ټولو تېرونو (قبيلو) يې ځوانان وټاکل چې رسول الله صلی الله عليه وسلم شهيد کړي، په دې صورت کې د بني هاشمو قبيله په يوازي توگه له ټولو قبایلو سره دښمني نه شي کړای، هغوی د ډېرې وينې تويېدو ته اړ کوو، وروسته هغوی ارامېږي او خپل مقام له گواښ سره نه مخ کوي. پر دې سربېره چې يو گواښونکی حالت و، رسول الله صلی الله عليه وسلم آرامه او په مېړانې په مدينه کې د اسلام د حاکمولو لپاره ټينگ گام اخيستی و او تر هر څه وړاندې يې له انصارو نصرت تر لاسه کړی و. حضرت جبرائيل عليه سلام راغی او رسول الله صلی الله عليه وسلم يې د هغوی له نقشي خبر کړ او امر يې ورته وکړ چې د خوب په بستره کې يې ويده نه شي. رسول الله صلی الله عليه وسلم په

هغه شپه پخپل کور کې ویده نه شو، الله سبحانه و تعالی نوموړي ته د مدینې پر لور د هجرت اجازه ورکړه او رسول الله صلی علیه وسلم دغه کار په ډېرې آرامۍ تر سره کړ. د هجرت په دوام کې کافرانو کابو نیولی و؛ خو د رسول الله صلی علیه وسلم مېړانه بڼه کاره ده. لکه څنګه چې ابوبکر رضی الله عنه فرمایي:

«قُلْتُ قَدْ آتَى الرَّحِيلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ «بَلَى» «فَارْتَحَلْنَا وَالْقَوْمُ يَطْلُبُونَا، فَلَمْ يُدْرِكْنَا أَحَدٌ مِنْهُمْ غَيْرُ سُرَاقَةَ بْنِ مَالِكِ بْنِ جُعْشَمٍ عَلَى فَرَسٍ لَهُ. فَقُلْتُ هَذَا الطَّلَبُ قَدْ لَحِقَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ: «لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا»

ژباړه: ما وویل: اوس د تلو وخت دی، رسول الله صلی علیه وسلم وفرمایي: هو، نوزه د خلکو له منځه بیرون ته ولاړم، قریش زموږ په لټه کې وو، خو هغوی زموږ په پیدا کېدو بریالي نه شول؛ له سراقه بن ملک بن جعشم پرته، چې پخپل اس یې سپور و. ما وویل: هغوی موږ څاري او موږ یې پیدا کړو، رسول الله صلی علیه وسلم وفرمایي: غمجن کېږه مه، ځکه چې الله سبحانه و تعالی له موږ سره دی.

د اسلامي دولت تر تاسیس وروسته د رسول الله صلی علیه وسلم لومړی مسولیت په مېړانې د مسلمانانو په منځ کې د وېرې او ډار کمېدل وو. انس رضی الله عنه له رسول الله صلی علیه وسلم څخه روایت کوي:

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَرَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَانْطَلَقَ النَّاسُ قَبْلَ الصَّوْتِ، فَاسْتَقْبَلَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ سَبَقَ النَّاسَ إِلَى الصَّوْتِ وَهُوَ يَقُولُ «لَنْ تَرَاغُوا، لَنْ تَرَاغُوا»

ژباړه: رسول الله صلی علیه وسلم زموږ په منځ کې هم په سیرت او هم په صورت کې غوره و، زموږ په منځ کې مېړنی او زړه وړ و. یو ځل په شپه کې د مدینې خلک له یو غږ څخه وپربېلي وو، خلک ټول د چیغې لور ته ولاړل، په داسې حال کې چې رسول الله صلی علیه وسلم له ټولو وړاندې هلته تللی و او خلکو ته یې ویل: ونه وپربېږئ، ونه وپربېږئ.

رسول الله صلی علیه وسلم د صادقو افسرانو لپاره تر ټولو غوره بېلګه دی، څرنگه چې هیله کېږي؛ په داسې حال کې چې ظالم حکام د خپل ظالمانه حاکمیت له لاسه ورکولو له وېرې څخه هغوی ته رشوت ورکوي، چې د هغوی پر وړاندې قیام ونه کړي. رسول الله صلی علیه وسلم مېړنی و؛ تر دې چې د کفارو تورې چې کله نوموړی موخه گرځولی و، رسول الله صلی علیه وسلم یې وسلې و. له صحابه رضی الله عنهم اجمعین څخه روایت دی چې:

«كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَاتِ الرَّقَاعِ، فَإِذَا أَتَيْنَا عَلَى شَجَرَةٍ ظَلِيلَةٍ تَرَكَنَاهَا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَسَيْفٌ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُعَلَّقٌ بِالشَّجَرَةِ فَأَخْطَرْتُهُ فَقَالَ تَخَافُنِي قَالَ "لَا" قَالَ فَمَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي قَالَ "اللَّهُ" فَتَهَدَّدَهُ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» (رواه بخاري)

ژباړه: موږ د رقاع په جګړه کې له رسول الله صلی علیه وسلم سره یوځای وو، د یوې ونې سیوري ته ورسېدو او هغه ځای مو د رسول الله صلی علیه وسلم لپاره چمتو کړ، چې رسول الله صلی علیه وسلم هلته ارام وکړي؛ کله چې رسول الله صلی علیه وسلم ویده شوی و، توره یې په ونه کې ځړېده، یو څارونکي یې توره له چیرتونه ویستله او رسول الله صلی علیه وسلم ته یې وویل: له ما نه وپربېږي؟ رسول الله صلی علیه وسلم وفرمایي: نه، هغه کس وویل: تا له ما څوک ژغوري؟ رسول الله صلی علیه وسلم وفرمایي: الله سبحانه و تعالی.

دغه شرحه د جابر رضی الله عنه په واسطه په ریاض صالحین کې راغلي ده، د رسول الله صلی علیه وسلم دغه مېړانه د دې لامل شوه چې هغه مشرک خپله توره پر ځمکه وغورځوي. لوړپوړو افسرانو او هغه جنرالان چې عمر یې ډېر دی، هغوی ته د رسول الله صلی علیه وسلم یوه بېلګه رااخلو. د حنین په

جگره کي چي د رسول الله صلی الله علیه وسلم عمر له ۶۰ کلونو اوبنتی و، گډون کړی و. همدارنگه روایت دی:

«فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو سَفْيَانَ بْنُ الْحَارِثِ يَقُودُ بِهِ بَغْلَتَهُ فَنَزَلَ وَدَعَا وَاسْتَنْصَرَ وَهُوَ يَقُولُ «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَلِّبِ اللَّهُمَّ نَزِّلْ نَصْرَكَ». قَالَ الْبِرَاءُ كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ نَتَّقِي بِهِ وَإِنَّ الشُّجَاعَ مِنَّا لِلَّذِي يُحَادِي بِهِ يَغِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» (رواه مسلم)

ژباړه: خلک د رسول الله صلی الله علیه وسلم لور ته راغلل، په داسې حال کې چې د نوموړي قاطر ابوسفیان رهبري کاوه، رسول الله صلی الله علیه وسلم له قاطر څخه کښته شو او له الله سبحانه و تعالی یې مرسته وغوښته. رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: زه پیغمبر یم، دا یو حقیقت دی، زه د عبد المطلب زوی یم، ای الله سبحانه و تعالی! مرسته راسره وکړه. پر دې سربیره یې زیاته کړه: کله چې جگره سخته شوه، په الله سبحانه و تعالی قسم چې مور تولو د رسول الله صلی الله علیه وسلم په واسطه ساتنه کوله. هغه زموږ په منځ کې مېړنی و چې د هغه شدید برید پر وړاندې یې مبارزه وکړه.

تاسو ای د خلافت ملاتړو او د اردو مخلصو افسرانو! رسول الله صلی الله علیه وسلم په نړۍ کې زموږ لپاره یوه غوره الگو او یوازنی بېلگه دی او غوره مرسته کوونکی، چې تر وروستیو یې په لټه کې یو. باید پام وکړو، کوم کسان چې مېړني وو، اوس ډارېږي او مېړانه یې له لاسه ورکړې ده. راځئ ډاډه شو، که څوک ډارن وو، کېدای شي اوس یې خپله مېړانه پیدا کړي وي. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

«إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ» (رواه بخاری)

ژباړه: یو کس شاید د دوزخیانو عملونه تر سره کړي؛ په داسې حال کې چې نوموړی جنتي دی. یو کس به د جنتیانو عملونه تر سره کړي، په داسې حال کې چې دوزخي به وي. په حقیقت کې زموږ د تولو عملونو ثواب زموږ له وروستي عمله راکول کېږي.

مېړنیو وروڼو! په مېړانه پاڅیږئ چې اوس مو وخت دی.

لیکوال: مسعود او میر

د حزب التحرير د مرکزي مطبوعاتي دفتر ته

۱۴۳۸ هـ.ق، د رمضان ۱۱ مه

۲۰۱۷ م، د مارچ ۸ مه